

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Bernardini Scardaeonii Patauini Presbyteri de Castitate
Libri Septem**

Scardeone, Bernardino

Venetiis, 1542

Quo praestet interuallo coelibatus sacerdotum Latinorum matrimonio
sacerdotum Graecorum cap. xiii

urn:nbn:de:hbz:466:1-30433

lidum: & ab equo generoso, ac robusto, segnem, & ins-
firmum: ita etiam de gente, & de regione pariure cen-
sendum. His uolui me reconciliare Græcis, quum mea
natura sit, nolle mihi quempiam infensum esse, nec ira-
tum ullo pacto. Sed iam ad institutum reuertar meum:
& expediam, quæ ex proposito mihi restant ducenda.

Quo præstet interuallo cœlibatus sacerdotum
Latinorum matrimonio sacerdotum Græ-
corum. Cap. XIII.

Satis mihi constare posse uidetur ex his, quæ dicta
sunt, Latinorum traditionem de castitate sacerdo-
tum multo digniorem, atque perfectiorem esse,
q̄ licentiam nuptiarum Græcorum, reliquum est ut uis-
deamus etiam utra modo traditio Deo uideatur acces-
ptior: quod quidem ex fortuna, atq; ex fœlicitate utriusq;
que ecclesiæ facile puto posse dignosci. Videmus enim
(si cōferendum exemplum est) uniuersam fœlicitatem
imperii iam q; (si Deo placet) & literarum, atq; omnem
scientiarum peritiam, una cum uero ritu religionis ad
Latinos fuisse translatam: ut ipsi sanè Græcorum papæ
cum suis nuptiis sordidi, atque contempti degant, miser-
tria egestate depresso iam q; & imperiti cōtra naturam
gentis, & quod miserabilius est, impiis superstitionibus,
& infidelibus regibus seruientes. At qui Latinis suo cœ-
libatu, & si multi reperiāntur incontinentes, tamen in bo-
norum gratiam summe eruditæ, summe q; illustres, ac re-
uerendi ubiq; locorum sunt. Componantur quæso mo-
do in quouis genere laudis utriq; populi, cedet profes-
sio Græcia, nec ultra, quantumuis uana, audebit Latio
se conferre, ne dum præponere, ut fecit aliquando: quo-
niam nihil ferè extat citra sexcentos fermè annos à Græ-
cis Græce, & in Græcia scriptum, quod patienter legas.
Porro Latinis nostris cœlibatus sui sterilitas, ex spirituali

I iii

DE CONIV. ET CONTI. SACER.

semine, nouas, & largas fruges virorum illustrium in utraque lingua quotidie assert: at Graecis contra suatum nuptiarum fœcunditas, ex carnali satione, non nisi loliū triste parit, auenas steriles, tribulos, herbasq; nocentes:

Gal. 4

nihil degenerante à sua semente fructu. Sic enim scriptū est. Qui seminat in carne metit corruptionē.

Posset hoc planè loco id, quod de Synagoga Hebræorum communiter interpretatur, recte ad ecclesiam Graecorum transferri: ut iam uere & de ea dicatur. Quae

1. Reg. 2

multos habuit filios infirmata est: & sterilis peperit plus rimos. Item illud Esaiæ prophetæ. Letare sterilis, quæ

non paris, erumppe, & exulta, quæ non parturis, quos

niam plures filii desertæ, quām eius quæ habet virum. Per belle etiam utraque ecclesia (quoniam ex eo diuisa

Esa. 54

Gal. 4

est, & suis legibus utitur) præfiguratur per Lyam, & Rachelē ambas Iacob uxores: quarum altera quidem

Gen. 19

deformis, sed fœcunda, licentiam nuptiarum indicat

Graecorum: altera uero pulchra, magisq; amabilis, quæ

diu sterilis habita est, Latinorum castitatem præfigurat.

Fuit siquidem ecclesia Latinorum aliquandiu sterilis iudicata: quod nihil carnaliter genuisset, attamen spirituā

liter in fine cognoscetur esse fœcundissima. Nec ab

Gen. 2:

Gal. 3

his longe diuersum est, quod de uxore, & ancilla Hagaræ legimus, Sara scilicet & Agar. Per Saram. S.R.

Ecclesia intelligi potest, quæ & ipsa sterilis dicta est, sed denique Isaac in libertatem genuit, qui gaudium, & risus

interpretatur. Per Agar autem intelligere possumus

ecclesiam Graecorum, quæ secundum carnem parit sibi

Hilmaelem in servitute generans. Liberum sane est sacerdotium Latinorum, quod gaudium parit, & risum:

quoniam extra carnis molestias unise se Deo totum impedit: seruile vero sacerdotium Graecorum: q; quum

sint ipsi & uxorisbus, & liberis addicti, in Dei opus, non

nisi negligenter intendere ualeant. Nos ergo (ut inquit Paulus) non sumus ancillæ filii, sed liberæ. Itidem

quoque uidetur præsignasse geminus partus Rachelis: primo enim partu parit Iosephum, qui ab iisdem fratribus, à quibus ueneditus est, fuit postmodum humiſ liter adoratus: secundo uero partu peperit Benjaminum cui & Benoni nomen fuerat, quod est interpretatum filius doloris. Iosephus ergo qui interpretatur a genitum, generationem spiritualem significat. S. R. ecclesiæ: Benjaminus uero qui post genitus est, generationem carnalem ostendit Græcorum, quo partu Rachelis ob difficultatem pariundi moritur. Id quoque pretendere recte potest imminentem totius ecclesiæ uastationem: quæ propter eiusmodi carnalem generationem sacerdotum, haud multum procul ab interitu else uidetur. Rachelis igitur, id est ecclesia Christi, ut partu primo spirituali aucta, atque exaltata est, ita altero partu, si eue, niat, ut secundo pariat (quod faxit Deus ut non continget) morietur. Mens quidem præfigit hic nescio quid triste ob id ecclesiæ proceribus imminere, quod omen Deus auertat: malitq; malos corrigi gratia benignitatis suæ, q; iusto iræ suaſ iudicio flagellari.

De Pii secundi pont. max. dicto: quodq; male sen-

serit Gratianus de connubio sacerdo-

tum. Cap. XIII.

SVfficere iam sanè poterant quæ diximus hactenus ad probandum quod de sacerdotum castitate sentimus: quomodo scilicet in ecclesia catholica, & Romana, ab honestis, & probis sacerdotibus sit semper seruata continentia: sed quoniam magna auctoritas quorundam officere huic causæ, & dictis nostris obstare uidetur: qua multi ſæpe faluntur, uisum est expedire, ut huic quoque periculo, quibus possumus præsidii succurramus.

I iii